

عنوان مقاله:

تبیین ارتباط آیین، اسطوره و ادبیات از منظر نظریه ی اسطوره-آیین

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

کیوان خلیل نژاد - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

اسطوره شناسی از دسته پژوهش هایی است که میتواند به عنوان یک زمینه ی بینارشته ای ابزاری برای شناخت و تحلیل موضوعات در اختیار قرار دهد. در این راه اسطوره شناسی با برقراری پیوند میان حوزه های فرهنگی همچون مردم شناسی، زبان، هنر و ادبیات یک دستگاه فکری برای سنجش مسایل موجود در آنها ایجاد می کند. نظریه ی اسطوره-آیین که در ابتدا توسط خاورشناس بریتانیایی ویلیام رابرتسون اسمیت طرح شد مناسب و رفتار آیینی بشر را بر باورها و اساطیر مقدم میداند. اساطیر به عنوان متون توجیه کننده ی آیین ها می کوشند تا تقدس کم رنگ شده ی این اعمال را بازسازی کرده و یا به کمک مکتوب سازی، آیین ها را از خطر فراموش شدن دور نگاه دارند. با فرض رابطه ی نسبتا آشکار میان آیین ها و هنر بطور کلی و همبستگی ادبیات و اسطوره به شکل جزئی می توان به دوگانه ی آیین و اسطوره، ادبیات را اضافه کرد. تولد ادبیات از بستر اسطوره ها با تحول رخ داده پیرامون آیین و اسطوره بیشباهت نیست؛ با در نظر گرفتن مسیری که از آیینها آغاز و به ادبیات میانجامد میتوان دسته ی بزرگی از متون ادبی روایی را به کمک همبستگی و همخوانی آنها با اساطیر و آیینها تحلیل و تاویل نمود.

کلمات کلیدی:

نظریه ی اسطوره-آیین، آیین، اسطوره، ادبیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761633>

